

Lambert Hansens Breve til H. F. Feilberg

Ved August F. Schmidt.

En af de mest kendte Mænd i Sydvestjylland i Tiden o. 1885-1935 var Gårdejer *Lambert Hansen* i *Darum*. Han var født i Store Darum 24. December 1846. Her havde hans Faders og Moders Slægt haft hjemme i flere Led. Hans Oldefader på fædrene Side købte i 1776 Fødegården til Selveje af Fru Margrethe Rosenørn til Kærgård Hovedgård i Hunderup Sogn. Lambert Hansens Forældre var Hans Lambertsen og Hustru Maren Andersen. Navnet Lambert har man kunnet træffe på Ribeegnen gennem mange Hundrede År. Nævnes kan det, at i Darum Sogn findes en Samling Gårde og Huse, der benævnes *Lambertsdam*.

I 1882 overtog Lambert Hansen sin Fødegård og samme Års 10. Juni blev han gift med *Ane Pedersen*, født 10. Januar 1854 i Store Darum. Fædrengården, som Lambert Hansen var Ejer af, var på 3½ Td. Hartkorn. Dens Jorder lå, som det dengang var det almindelige med denne Egns Gårde, delt i mange spredte Smålodder — ialt 29, beliggende i indtil en halv Mils Afstand. Bygningerne var vel indtil 150 År gamle. I 1895 solgte han imidlertid

Udmarkslodderne og de gamle Bygninger og opførte samme År ny Bygning på en større Lod i Nærheden.

Lambert Hansen kom snart ind i offentlige Hverv. Han var i 12 År Medlem af Sognerådet, deraf Formand 1889-91 og 1898-1902. Han var en meget interesseret og dygtig Sogneleder, især havde Skolevæsen og Fattigvæsen hans store Interesse. I 1885-86 var han med til at oprette Landbosparekassen i Ribe og valgtes på den konstituerende Generalforsamling ind i dens første Bestyrelse. I nogle År var Lambert Hansen Formand for Darum Mejeri, da det i 1890 blev købt til Andelsmejeri. I 15 År var han Formand for Darum Brugsforening og var med til dens Oprettelse. Han var Medlem af Repræsentantskabet for Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger såvel som for Det danske Hedeselskab. 1904 blev han Medlem af Overskatterådet for Ribe Amt, og i Tiden 1910-16 havde han Sæde i Ribe Amtsråd. Han var Formand i Bestyrelsen for Havdiget Vester Vedsted til Darum og udførte et grundlæggende Arbejde for dets Fortsættelse til Tjæreborg. Endvidere medvirkede Lambert Hansen til Gennemførelsen af et Vandingsanlæg i Darum Enge ved Dampkraft, hvorved mellem 500 og 600 Tønder Land bliver vandet. Ligeledes ved Oprettelsen af en Sognebogsamling og en Foredragsforening ydede han et grundlæggende Arbejde. Før Foredragsforeningen blev en Virkelighed kunde Lambert Hansen sammen med andre interesserede gå de 2½ Mil til Ribe en Aftenstund for at høre et Foredrag, og derefter tilbage igen. Af de forskellige Foreningers Bestyrelser var han Medlem eller Formand i længere Årrækker.

Den største Gerning, og den Virksomhed, der

gjorde Lambert Hansens Navn mest bekendt, især i Ribe Amt, var hans Arbejde i Plejehjemsforeningen for Amtet. Han var i 13 År Forretningsfører for den nævnte Forening, og i 1908, ved Højskoleforstander Ludvig Schrøders Død, blev han dens Formand, en Stilling, han indehavde lige til sin Død. Som Formand for Plejehjemsforeningen var Lambert Hansen ved sit opofrende, tit meget brydsomme Arbejde flere Hundrede Børn til Hjælp, Støtte og Glæde. Han bestræbte sig for, at de kunde få så god en Pleje og Opdragelse som muligt. Han oprettede et Legat til Gavn for Ribe Amts Plejehjemsforening, der i 1917 i Ribe lod afholde en Fest — med Stiftamtmanden i Spidsen — for den Darum Gårdejer, der ved denne Lejlighed blev udnævnt til Ridder af Dannebrog, samtidig med at han fik overrakt et Guldur. 1932 blev han Dannebrogsmænd.

I den lange Årrække 1886-1928 var Lambert Hansen Repræsentant i Ribe Herred for Den vest- og sønderjydske Kreditforening, der har Hovedsæde i Ringkøbing. Det skyldes udelukkende hans egen Modstand, at han ikke i 1896 blev valgt ind i Kreditforeningens Direktion. Foruden at være Kreditforeningens Repræsentant blev Lambert Hansen i 1898 valgt til Revisor. På Grund af sin høje Alder og nogen Tunghørighed fratrådte han som Repræsentant i 1928, men fortsatte endnu i 2 år som Revisor. Da han i 1930 også afgav dette Hverv, fik han ved en Festlighed i Kreditforeningen som en Hædersbevisning og Påskønnelse af sin enestående og uegennyttige Virksomhed i Kreditforeningens Tjeneste overrakt et Pengebeløb på 1000 Kr. I 1909 skrev Lambert Hansen en nyttig Beretning om Kreditforeningens Beydning for Vest-

jylland. Dette lokalhistoriske Bidrag findes udgivet i *F. K. Erlangs Jubilæums-Festskrift*: »Den vest-og sønderjydske Kreditforening« (1910), 119-20. Heri gives især Oplysninger om Kreditforeningens Betydning for Udstykningen i Tiden mellem 1860 og 1909.

Som man vil forstå, fik Lambert Hansen i sine Dage at gøre med mange Ting, og i alt, hvad der blev ham betroet af offentlige Hverv, nedlagde han et overordentligt stort, flittigt og trofast Arbejde. Bedømmelsen af Lambert Hansen er af dem, der har kendt ham, præget af en særegen Hjertevarme og Beundring. Lærer *P. J. Nielsen* skriver i sin Bog: »Fra Darum Sogn« (1926), 83, at ingen af Sognerådsformændene i Darum har haft så store Forudsætninger til at være Formand som han. I sin Ungdom havde han læst mere end de fleste, »og det er sikkert, at ikke mange Bønder i Danmark har haft en sådan Oplysning og Kundskabsfyldte, endda han aldrig havde været på nogen Skole udover Børneskolen. Naar han var færdig med sit tit strenge Arbejde, satte han sig til at læse til langt ud paa Natten.«

F. K. Erlang har i sit Tillægsværk: »Den vest-og sønderjydske Kreditforening 1910-1935« (1935), 149-50, meddelt en Karakteristik af Lambert Hansen, der heller ikke undlader at gøre Indtryk: »Der har næppe før eller siden i Kreditforeningens Repræsentantskab siddet en Mand, som man har set op til i den Grad som til Lambert Hansen, og dette skyldtes i lige Grad hans Indsigt, hans Retsskaffenhed, hans Samvittighedsfuldhed og hans store Uegennyttighed. Der var intetsomhelst glimrende ved ham, af Ydre var han uanselig, temmelig mager og af Væsen yderst stilfærdig. Aldrig søgte han

at trænge sig selv frem . . . Heltigennem ægte og trofast var han som faa. Han havde aldrig gaaet i anden Skole end Børneskolen, men han havde læst overordentlig meget, og ikke mange Bønder i Danmark har siddet inde med saadan Kundskab og Indsigt som han, ligesom han ogsaa skrev ualmindelig godt for sig. Han yndede og brugte altid den Retskrivning, der er opkaldt efter R. Kr. Rask og N. M. Petersen.«

I Årene 1876-1891 var *H. F. Feilberg* (1831-1921) Præst i Darum og Bramminge. Det blev snart klart for Befolkningen i de to Sogne, at den her havde fået en særlig dygtig og rigt begavet Præst. I de for Feilberg 16 lykkelige År i Darum blev han i usædvanlig Grad afholdt som Præst og beundret for sin sjældne Lærdom. Han vandt sig her Venner for Livet. Den mest trofaste af disse var, hvad man næsten kunde tænke sig, *Lambert Hansen*, der aldrig kunde glemme den Tid, da Darum-Bramminge Pastorat havde den Lykke at have den lærde Folklorist som Præst. Feilberg har uden Tvivl hurtigt opdaget, at Lambert Hansen ogsaa var en Mand af de usædvanlige, og han har sikkert tit taget ham med på Råd, især under Udarbejdelsen af sin store »Jydske Ordbog«. En Aften i hver Uge havde han Besøg af et Par yngre Mænd fra Darum. Når Theen var drukket, tog Feilberg dem med op i sit Studereværelse, og når Piberne var blevet tændt, gennemgik han sine Sedler med jydske Ord til Ordbogen. Feilberg havde mange Meddelere rundt i Jylland, og der forekom ofte Ord, som kun fødte Jyder kunde tyde. Samtidig blev det undersøgt og nedskrevet, hvorledes Ordet lød og blev anvendt i Darum. Ved en Mængde Ord i Feilbergs Ordbog står et »D«, der skal sige Darum. Den ene af de

yngre Mænd, der blev eksamineret af Feilberg, var Lambert Hansen.

De første År efter at H. F. Feilberg var flyttet til *Askov*, besøgte han ret ofte sin gamle Menighed og gamle Venner. Men det blev sjældnere og sjældnere og hørte til sidst helt op, da han kom op i Firserne. Da Feilberg på sin 80 Årsdag 6. August 1911 blev fejret ved en uforglemmelig Fest i Skibelund Pavillon, var Lambert Hansen selvfølgelig med. Der var ved denne Lejlighed mødt mange fremragende og berømte Folk fra Ind- og Udland, som holdt talrige, glimrende Taler, men der er sagt, at de jævne Ord, der blev udtalt af Lambert Hansen, dog måske var dem, der gjorde det stærkeste Indtryk.

Jeg kan her aflægge troværdig Vidnesbyrd om, at ved Festen i Dagmarsalen på Askov Højskole 6. August 1921, da Feilberg fyldte 90 År, var der ingen af de iøvrigt udmærkede Taler (blandt hvilke kan fremhæves *Søren Alkærsigs*), der greb mig så stærkt som Lambert Hansens. Her stod denne sortkravede vestjydske Gårdmand med det kønne milde og åndsprægede Ansigt og talte til sin gamle Sognepræst, som man endnu efter 30 Års Adskillelse ikke havde glemt ude i Darum, hvor Mindet om hans Gerning som Præst og Videnskabsmand stadig levede varmt og rigt i Hjerterne. Med Beundring havde man gennem Årtierne fulgt hans Vej mod international Berømmelse, og Lambert Hansen selv betragtede det som en Lykke, at han på sin Livsvej havde mødt Feilberg og var kommet til at kende ham . . . . Det er ikke muligt at give et Indtryk af Stundens Højtid og Stemning, da Lambert Hansen talte, men Indtrykket af den vil ingensinde glemmes af dem, der var til Stede, og

endnu så mange År efter bevæges jeg dybt ved at tænke på Hansens Tale.

Efter Bortrejsten fra Darum iliveholdtes der en Brevveksling mellem Lambert Hansen og Feilberg. Der findes i H. F. Feilbergs store Brevsamling på Dansk Folkemindesamling i Det kgl. Bibliotek, opbevaret 20 Breve og 1 Telegram fra Lambert Hansen til Feilberg. Disse Breve udgives — med ganske enkelte og uvæsentlige Udeladelser (mærket . . .) — på de følgende Sider. De bærer fuldgod Vidnesbyrd om, at de Oplysninger, der her foran er meddelt om Lambert Hansen, helt igennem står til Troende. Man forstår godt, at den lærde Præst i Askov satte den begavede Gårdejer i Darum højt. Brevvekslingen gennem de henved 30 år vidner smukt om Lambert Hansens trofaste Sind, og de er også med til at karakterisere H. F. Feilberg, der — sin store Berømmelse til Trods — heller ikke kunde glemme sin Ven fra Årene i Darum. Lambert Hansen havde den skønnest tænkelige Håndskrift, og man forundres tilvisse over, at en Mand, der kun havde gået i en gammel Almueskole, kunde skrive så fortræffeligt, ja udmærket for sig. Brevene afgiver selv de bedste Beviser for Sandheden af disse Ord.

Man får mangt og meget at vide fra det gamle Darum i Lambert Hansens Breve. Således kan fremhæves hans Oplysninger om kirkelige Forhold i Pastoratet efter Feilbergs Bortrejse. Lambert Hansen var stærkt påvirket af Højskolens Ånd og kristeligt vakt i grundtvigsk Retning, og det er da let forståeligt, at han sad i Menighedsrådet fra dets Oprettelse og indtil 1923, det sidste År som dets Formand.

H. F. Feilbergs Børn kunde heller ikke glemme

Darumtiden, og af Lambert Hansens Breve fremgår det, at Sønnen, Skolebestyrer Henning Frederik Feilberg (kaldet Frederik), gennem Årene ofte besøge Barndomsbyen og da altid var en kær Gæst hos Lambert Hansens. Der er iøvrigt ingen Grund til her nærmere at omtale Brevene. I Noterne bliver Enkeltheder i dem oplyst. De er i særegen Grad præget af Hengivenhed og Hjertevarme, og de bringer Bud om to sjældne Mænd.

Det bør endelig nævnes, at Lambert Hansen afgik ved Døden den 26. Maj 1935.

1] Darum d. 22 desember 1899.

Kære pastor Feilberg!

Disse linier kommer for at ønske Dem og Edel¹⁾ en glædelig og velsignet julefest. Minderne fra de mange år, De og Deres familie levede blandt os er ofte genstand for vore samtaler, og vore tanker dvæler ofte hos vennerne i Askov. Fra Frederik²⁾ modtog vi brev for nogle dage siden tilligemed en meget fornøjelig lille bog »Barndomsår ved vesterhavet«. Vor lille Hans Peder gav sig strax i lag med at læse den. Da han kom til fortællingen om Peder, der var kravlet ind i møllehjulet, som døve Jørgen imens sætter igang, løb han ud til hans moder og sagde: Nej, det er da en »hovres« bog moder, den skal du også læse. Jeg læste den iaftes og glædede mig rigtig over den dybe poesi i bogen som også over Jens og Peders oplevelser, der mødtes med lyse minder fra min egen barndom. Jeg har ønsket Frederik tillykke med bogen og ønsket,

at der må følge flere efter .... Vi lever ellers skikkelig her i Darum, der er slet ikke det jeg ved noget at fortælle. Pastor Jensen³⁾ har den sidste måned haft en uordineret medhjælper, men han beholder ham ikke længere end til nytår. Jeg har ikke hørt ham tale. Vi har fremdeles hver måned en fremmed til at tale i forsamlingshuset, og disse møder ere fremdeles stærkt besøgte. Vær da både De og Edel hjærtelig hilset fra os alle med ønsket om en glad og velsignet julefest.

Deres hengivne Lambert Hansen.

2]

Darum 24/12 1900.

Kære pastor Feilberg!

Hermed ønsket om en glædelig og velsignet julefest. Mange tak for årbogen.⁴⁾ I den sidste tid har jeg haft så travlt med forskellige virksomheder, der er mig betroet, så jeg endnu ikke har haft tid til at læse den, men glæder mig derfor til at få den læst nu i juletiden .... Livet herhjemme i Darum går sin stille, rolige gang. Vi har en af egens grundtvigske præster til at prædike i forsamlingshuset hver måned, og en gang imellem har vi en anden foredragsholder. Siden vi har fået den ny vej efter Esbjerg, kører vi også af og til over til pastor Nielsen⁵⁾ i Allerup til kirke i Sneum eller Tjæreborg. Da jeg for nogle dage siden var inde hos pastor Tranberg⁶⁾ i Farup, fortalte han mig, at pastor Jensen søgte om et andet embede. Den 4. januar kommer jeg til bestyrelsesmøde i plejehjemsforeningen hos højskoleforstander Schrøder, så ser jeg også ind ad døren til Dem. Mange venlige hilsener fra Anna,⁷⁾ børnene og gamle moder og fra Deres hengivne

Lambert Hansen.

3]

Darum den 6. august 1903.

Kære pastor Feilberg!

Modtag herved fra os en hjærtelig lykønskning i anledning af Deres 72 års fødselsdag. Der er nu gået 12 år siden de flyttede herfra, men minderne om vor kære gamle præst ere endnu lige friske, og når vi idag sende Dem vore bedste ønsker, er det i taknemlig erindring af de svundne dage, da De levede og virkede iblandt os. Ane og jeg og gamle moder sidder idag ved min søsters Johanne Marias sygeleje. Hun har haft en streng nat, og hun har nyligt sagt os, at vi ikke har længe at være sammen. Vi har lige bekendt troen og bedt fader-vor sammen, og hun længes efter afslutning på sine lidelser og efter, at vor Herre skal tage hende hjem. Hendes forretning i Bramminge har hun for en 3 ugers tid siden lukket og er flyttet hjem til os. Siden hun kom hjem, har hun været sengeliggende. Hendes sygdom er tæring. Tak for hilsen, de sendte med Maren. Hun var her hjemme i søndags .... De kærligste hilsener til Dem og Edel fra os alle. Deres hengivne Lambert Hansen.

4]

Darum den 5. juli 1904.⁸⁾

Kære pastor Feilberg!

Hermed en hjærtelig lykønskning fra Anna, Maren, Hans Peder, gamle moder og mig til Dem i anledning af Deres 73 årige fødselsdag. Der er nu løbet meget vand til stranden, siden De og Deres familie levede blandt os herude i Darum, men mindet om disse år, mindet om vor gamle, milde præst, for som denne bliver De ved at stå for os, er endnu lige levende her. Vi glæder os til, at De vil komme og prædike her en gang i eftersomme-

ren. Det glæder os hvergang vi hører fra Dem eller fra nogen af Deres familie. For ikke længe siden havde vi en middagsstund besøg af Deres broder, inspektøren fra Søborg.⁹⁾ Han rejste for at søge oplysninger angående stormflodernes indflydelse på vore jorder, jeg var med ham en runde ved havet. Mads Peder Thomsen er hjemme i disse dage for at besøge sin gamle fader Thomas Madsen. På søndag skal jeg med til kongemiddag i Ribe.¹⁰⁾ Sikken stuerhed! Pastor Hovgård¹¹⁾ fra Bramminge prædiker her den første søndag i hver måned, men han frygter for, at han ikke kan vedblive til vinter, da hans lunger ere angrebne; hvor vi så skal hen, véd jeg næsten ikke, men det kan jo være, at vi kan blive hjulpne af kirkelig samfund. Pastor Rosenstand,¹²⁾ V. Vedsted, er altid villig, når vi kalder ad ham, men da han kun kan holde gudstjeneste om aftenen efter 6 toget, kan vi ikke få ham til at prædike om vinteren. Endnu må jeg fortælle, at Deres gamle nabo Thomas Rask er død og skal begravnes imorgen. Med mange venlige hilsener fra os allesammen til Dem og Edel.

Deres hengivne Lambert Hansen.

5] Darum den 21 desember 1904.

Kære pastor Feilberg!

Tak både fra Anna og mig og vore børn med for Deres store bog om julen.¹³⁾ Jeg er vis på at begge børnene vil læse den i julen lige så vel som vi gamle. De slægter i den henseende vi gamle på, at de hænger i bøgerne begge, når der gives lejlighed. Anna og jeg havde talt om at købe bogen, nu kom den uden udgift for os, og den er os en dobbelt kær julebog, fordi den minder os om gamle kære

tider, da De og Deres familie levede blandt os. Tak også for Deres gode ønsker for os med hensyn til præsteskiftet. Ja, måtte vi nu blot få en mand, som kunde samle os, og som vi kan være glade ved. Kirkebesøget har i de sidste år været for lille her, når undtages de dage, vi har haft fremmede præster. Jeg er aldersformand i menighedsrådet, og vi føler alle godt det ansvar, der kommer til at hvile på os.¹⁴⁾ Måtte vi få lykke til at udrette vor del, så vi og andre kan føle sig tilfredse derved. I de sidste 14 dage har vi siddet på skolebænken her, idet vi har haft et vandrende landbrugskursus med forstander Tuxen, Lyngby,¹⁵⁾ og en landbrugskandidat fra Lolland som lærere. Det har været både fornøjelige og lærerige dage. Der har været 75 deltagere i alderen fra 20 til 65. Knud Hansen¹⁶⁾ var aldersformand. Og så en glædelig og velsignet julefest for Dem og Edel ønskes af os alle her.

Deres hengivne Lambert Hansen.

6]

Darum den 5 august 1905.

Kære pastor Feilberg!

De ønskes ret en hjertelig tillykke fra os alle her i anledning af Deres fødselsdag imorgen. Måtte de kommende dage blive lyse og milde for Dem og Deres arbejdskraft beholdes usvækket, så De kan fortsætte Deres boglige arbejder, et arbejde, som vel næppe nogen nulevende kan optage efter Dem. De bedes hilse Deres børn allesammen fra os, særlig Frederik¹⁷⁾ og sige ham tak for de par dages samvær, da han var her. Hvordan er det gået ham med den sårede tommelfinger. Han tog jo så hårdt fat med her, at han fik vabler i fingrene. Nå, venlige hilsener da til Dem og alle Deres fra os.

Deres hengivne Lambert Hansen.

7]

Darum den 23 December 1905.

Kære pastor Feilberg!

Hjærtelig tak for Deres sidste brev og vennehilsen og tak for Deres bog »Jul«. Jeg glæder mig nu i juletiden at få tid og ro til at læse den. Den sidste tid har været så travlt for mig, fordi vi i år har fået lånesagerne til kreditforeningen så sent, og jeg har derfor ikke havt nogen tid tilovers til læsning. Vi har det ellers alle godt, og fra Anna og børnene skal jeg hilse Dem og Edel. Vi er alle her glade ved vor ny præstefamilie. Både præsten og hans hustru ere jævne rare mennesker.¹⁸⁾ Og det er så rart, at folk igen søger til kirken som i tidligere dage; her er hver søndag god kirkebesøg, og tænk Dem så, at vi har fået et orgel af en ukendt giver.¹⁹⁾ Det spilles foreløbig af skolelærer Holms søn af Jedsted, indtil vi kan få en organist uddannet. Efter at orgelet er kommet, har gamle Kristen Andersen Kristensen og Thomas Rasks enke, Kirsten, skænket de fornødne summer til 3 store lysekroner. 2 i kirkens skib og et i koret. Lysekronerne blive ophængte idag.²⁰⁾ De skal en gang komme herud og se, hvor kirken nu er blevet hyggelig. Vor nabo, gamle Thomas Madsen er død. Han skal begravnes 2den juledag. Han bad på sit sidste om, at vi vilde sende en hilsen til Dem, og den bedes De herved om at modtage. Mads Peter har telegraferet, at han kommer til begravelsen, men rejser 2den juledag tilbage til London igen. Fra Frederik har vi havt brev. Det glæder os, at hans skole har så god fremgang. Han har sendt os sin sidste bog,²¹⁾ en rigtig fornøjelig og god bog, som jeg synes lover, at den ikke bliver den sidste fra hans hånd. Vær nu ret hjærelig hilset fra os alle her med ønsket

om en glædelig og velsignet julefest for Dem og Edel og Deres andre Børn, som De bedes hilse.

Deres hengivne Lambert Hansen.

8]

Darum den 4 august 1906.

Kære pastor Feilberg!

Vi sender Dem herved alle her fra hjemmet i Vesterby venlige hilsener og vore bedste ønsker til Deres fødselsdag på mandag. De har jo nu nået de tre fjerdedele af et hundrede år, måtte hvad vor herre giver Dem at leve af den næste fjerdedel blive lys og lykkelig med fred og stilhed og med ævne til at fortsætte Deres arbejde. Vi havde så sikkert håbet at se Dem herude en gang i sommer. De skulde komme. Det vil glæde Dem at høre orgellet og at fornemme, hvor rart og hyggeligt det nu igen er blevet at komme til kirke her. Igår aftes var pastor Kristensen og hans kone og lærer Nielsen og Karen²²⁾ her. Vi talte da om, at det vilde glæde os at se Dem herude blandt os en gang. Kan De tåle rejsen, så kom til os i besøg en søndag og bliv hos os så mange dage, De kan. De véd, at De er velkommen og at jeg vil være med vogn efter Dem i Bramminge og køre Dem dertil, når De skal tilbage. I disse dage har vi travlt med rugen. Vi får det sidste af den i hus idag. Det giver en god høst iår . . . . Frederik havde jeg brevvekslet med om Moltesens kandidatur²³⁾ til rigsdagsvalget. Han anbefalede ham til vor rigsdagsmand som Jens Busks²⁴⁾ afløser, og jeg hørte til dem, der arbejdede lidt for ham. Nielsen og jeg vare hans stillere. Men den gik ikke, skøndt vi dog var nær ved. Vær så De og Edel hilset såmange gange fra os allesammen. Deres hengivne Lambert Hansen.

9] Darum den 5 august 1910.

Kære pastor Feilberg!

Ja, De tillader nok, at jeg vedbliver at bruge denne gamle tiltale til Dem og lader Dr. phil. ligge,²⁵⁾ fordi det er som vores gamle præst, vi er kommen til at holde af Dem og vil vedblive at holde af Dem og mindes Dem så længe vi leve. Med tak for de gamle dage, da De og Deres familie levede herude blandt os og med tak for alt godt siden sender Ane og jeg Dem en venlig hilsen og ønsker Dem tillykke i anledning af Deres fødselsdag imorgen. Vi ønske, at der endnu må ligge en række af år med lyse og milde dage og med kræfter til Deres arbejde foran Dem. Og så bedes De om at hilse Edel og de andre af Deres Børn, der er hjemme hos Dem imorgen. Vi har i disse dage håbet på et besøg af Frederik og venter endnu på at se ham her inden ferien er tilende. Vi og vore børn har det godt. Ane har i disse dage besøgt Maren og Johannes Moltesen²⁶⁾ i Eskelund. De er glade ved deres lille kønne hjem og deres lille bedrift. Hans Peder tjener på Klevanggård²⁷⁾ i Eskelund. Han havde lyst til at komme ud og se, hvordan det går til andre steder, og det kan han jo have godt af. Han har jo havt det held at komme til en dygtig og brav husbond. Vær da venlig hilset fra os begge.

Deres hengivne Lambert Hansen.

10] Darum den 5 august 1912.

Kære pastor Feilberg!

Modtag hermed Anes og min hjærteligste lykønskning i anledning af Deres fødselsdag imorgen. Og tak for de gamle dage, da De og Deres familie levede blandt os herude i Darum. Der er gået mange år siden. De er bleven hvid om tindingen, og vi

andre er kommen højt op i årene, men minderne fra den tid er lige friske, og vil blive det fremdeles. Vil De hilse Deres børn. Frederik, Edel, Andreas og Ditlev²⁸⁾ og hans familie, der langt ude i det fjerne vesten. Hvordan går det ham? Ser vi ikke Frederik hos os en dags tid nu i ferien? Sig ham, at han er ventet. Og modtag så venlige hilsener fra Deres hengivne
Anna og Lambert Hansen.

11]

Darum den 7 august 1913.

Kære pastor Feilberg!

Dette brev skulde have nået at bringe vor hilsen og lykønskning på fødselsdagen, men tilgiv, at det kommer bagefter. Skylden ligger hos mig, fordi jeg kom for sent hjem igår til at få en hilsen afsted, den kommer dog derfor ikke mindre velment. Ja, hjærtelig tillykke da kære, gamle, lærde ven! med de 82. Gid der endnu må følge en række lyse år efter med kræfter til at fortsætte det arbejde, De nu i en lang række år har syslet med. For nogle dage siden sad jeg og læste om gamle Saxo, hvor han sad i sin celle og skrev flittig i sin bog om gamle tider og slægter for at kunne overgive til efterslægten, hvad der var værd at mindes fra de henvorne tider. Uvilkårligt gik min tanke til Dem, kære Feilberg! De sidder jo også nu på de gamle dage ved lampen og skriver flittig i Deres bog, hvad der er værd at kende for vor efterslægt af fædrenes liv, sprog og kultur. Deres bøger har jo samme opgave som Saxos gamle mesterlige historie, at bringe til efterslægten budskab om fædrenes liv og virke. Gid Deres bøger må få et langt liv som hans, og gid der må times Dem den lykke endnu en god stund at kunne fortsætte Deres arbejde. Hils så Deres børn fra os. Edel, Frederik og

hans familie. Andreas og de på den anden side havet, og modtag selv kærlige hilsener fra Deres hengivne
Anna og Lambert Hansen.

12] Darum 22 desember 1913.

Kære pastor Feilberg!

Tak for Deres brev i oktober og de 2 eksemplar[er] af den nye udgave af »Bondeliv« II. Det ene eksemplar er overgivet til Nielsen til optagelse i bogsamlingen, og det andet er sendt til Johannes og Maren i Eskelund. Vor bogsamling er nu vokset til over 1000 bind. Jeg mindes endnu, da vi som unge grundlagde den, at det var særlig ved Deres hjælp, vi fik så godt begyndt, idet De skaffede os en betydelig del gode bøger. Nu har vi grund til at glædes over den, og den er godt benyttet. Det glæder os af Deres Brev at se, at det går godt fremad for Ditlev og hans familie. De har jo døjet meget derovre i det fremmede land. Hos Niensens, Knud Hansens, her og hos andre gamle venner går ellers alt ved det gamle, men det ses, at vi også begynder at komme op i årene. Den 2. januar skal vi have bestyrelsesmøde i »Plejhjemsforeningen for Ribe Amt« på Askov højskole. Anna kommer da med, og det er hensigten at aflægge Dem og Edel et besøg. De bedes hilse Ditlev og hans hustru, når De skriver til dem. Mange venlige hilsener til Dem og Edel, idet vi ønsker Eder begge en god og vel-signet julefest. Deres hjærtelig hengivne

Anna og Lambert Hansen.

13] Darum den 24/12 1914.

Kære pastor Feilberg!

Det er med vemod, vi i år holder julefest. Rundt om os raser krigen, så nær vort lands grændser, så

vi høre bulderet af den. Og næsten hver dag bringer bladene lister over faldne, sårede og savnede fra Sønderjylland. Hvor må det være tungt for vore landsmænd på den anden side grænsen, at de skal være med i en krig, der må være deres følelser og sympatier imod. Vi kan ikke andet end have den dybeste medfølelse med dem. Og stakels Belgien! Hvor har dette lille land dog lidt og lider endnu. Måtte vort lille fædreland blive forskånet for at blive en del af krigens skueplads. Endnu kan ingen forudse, hvor nær vi er ved enden, eller hvordan opgøret skal blive. Nu er der kæmpet i 5 måneder, og der er endnu intet afgørende sket. Det var en alvorlig dag den 1 august i år, da budskabet kom, at Tyskland havde afgivet krigserklæring, og da indkaldelserne kom til vore værnepligtige om at møde. Jeg tror, de fleste havde en følelse af, at faren var os nær. Vi har efterhånden vænnet os til den, skøndt vi véd ikke mere nu end den gang. Hans Peder er blandt de indkaldte. Han ligger ovre ved Køgebugt i en by, der hedder Karlslunde.²⁹⁾ Tiden går godt for ham. Han har en teologisk kandidat som kammerat, og udenfor øvelsetiden hjælper han Hans Peder med at lære engelsk. Det er jo en god anvendelse af fritiden. Han holder jul hjemme hos os i disse dage, hvad vi er meget glade ved, at han kan. Iøvrigt har vi det rigtig godt. Juletravlheden oversteg Anes kræfter, men jeg håber, hun genvinder dem i juleferien. Hvordan har De, kære gamle ven! og alle Deres kære det, også familien på de anden side havet? Idag havde vi brev fra Frederik. Vi ønsker Dem og alle Deres kære en velsignet jul og et godt nytår!

Deres hengivne Lambert Hansen.

14] Darum den 5 august 1915.

Kære dr. Feilberg!

Når De imorgen modtager gode ønsker fra Deres kære og vennekredsen, De har vundet gennem årene, vil vi også gerne være med herude fra »ævesten«. Ane og jeg beder Dem modtage vor hjærtelige lykønskning til de 84. Gid De endnu må have en del lykkelige år tilbage med god arbejdsevne og med gudsfreden i aftenstilheden. Det har været og er en tung tid, vi har levet det sidste år, med krigen og alle dens rædsler, dens sorg og lidelser rundt om os, og hvad lider ikke Sønderjyderne. Vi kan ikke hjælpe Dem, men føle med dem og bede for dem kan vi. Må dog denne uhyggelige krig snart få en ende og en »bedre tid stå op af denne.« Alt står ellers her ved det gamle. Den 16 august får vi Hans Peder hjem. Han har så ligget ved sikringsstyrken sident august ifjor. Johannes Moltesen og Maren har solgt deres lille gård i Eskelund og er foreløbig hos Klaus Moltesens på Graungård.³⁰⁾ Deres gamle nabo P. Helle er for få dage siden død af apoplexi. Han blev begravet igår. Vil De hilse Frederik. Han plejer at aflægge os et lille besøg ved denne tid. Ser vi ham ikke i år. Og hils Deres børn alle. Med tak for alt godt i de svundne dage være De venligt og hjærtelig hilset fra

Deres hengivne Anne og Lambert Hansen.

15] Telegram 6/8 1915:

Hjertelig til Lykke paa Fødselsdagen kære gamle Ven og Velgører. Tak for alt godt i de Dage, der svandt. Guds Fred i dem, der kommer.

Anna og Lambert Hansen.

16]

Darum d. 6 august 1916.

Kære pastor Feilberg!

Hjærtelig tillykke på Deres 85 årsdag! Modtag dette ønske af Anna og mig og tilgiv, at det kommer en dag bagefter. Det er lige velment. Anna og jeg har siddet ene i eftermiddag og har da talt længe om Dem og Deres, talt om minderne fra de gamle dage, da De havde Deres hjem og Deres gerning blandt os, og vi jævnlige kom til Dem oppe i den gamle præstegård. Den tid og disse besøg i præstegården har havt sin store betydning for os begge, og minderne derom er os nu kære. Vi glæder os over, som De har kunnet bevare ungdomsindet under de hvide hår. Så kønt og forstående som De har talt til den store forsamling af Danmarks ungdom, der for få dage siden var samlet på Askov højskole. Hans Peder og Maria var med til mødet. De har fortalt os derom, og nu har vi senere læst om det i de unges blad »Dansk Ungdom«. ³¹⁾ Vi synes, der er så meget godt oppe hos nutidens ungdom i Danmark, der er i pagt med det bedste af, hvad vi som unge levede med i, glædedes over, og drømte stort om, og vi synes, det giver os ret til at tro på en god fremtid for vort kære lille fædreland. Ja, vor herre bevare det i den alvorlige tid, hvori vi leve og i al fremtid. Når skal dog denne forfærdelig, grufulde krig få ende? Vi står, som De ved, fortiden under præsteskitte her. Nielsen ³²⁾ har i disse dage været i Helsingør til et dagskolekursus, og så har han tillige benyttet lejligheden til i ministeriet at søge oplysning om de ansøgere, der er til præsteembedet. Der er ialt 6, og blandt disse er der 2 flinke unge teologiske kandidater af den grundtvigske retning, som Nielsen syntes godt om, og som departementschefen

omtalte rosende. Af dem håbe vi at få den ene. Den ene er en husmandssøn fra Bastrup³³), den anden lærersøn fra Vendsyssel . . . Vi har det ellers godt, og vi synes, der er velsignelse og lykke i vor gerning. Blot vi kan ret være taknemlige derfor. Maren og Johannes Moltesen har nu købt Graungård for 60.000 Kr. med fuld besætning. De har nogle tusinde kroner tilovers fra salget af Deres første lille gård i Brørup, så han kommer til at forrente 40 à 45.000 kr. på gården. Til Hans Peder og Maria har vi købt en lille ejendom i Nørregrandelaug for 14.000 kr., hvoraf jorderne støder til vor toft, så får han en englod herfra, og Ane og jeg bliver så ved at arbejde med gården, så længe vi kan. Vi slipper på den måde for at tage på aftægt. Vil De hilse alle børnene fra os. Hvordan går det familien på den anden side havet? De kærligste hilsener til Dem fra Deres hengivne

Anna og Lambert Hansen.

17]

Darum den 5 august 1917.

Kære pastor Feilberg!

Hjærtelig tillykke med de 86. Vor Herre give, at dagene, der kommer, må for Dem blive lyse og milde, og han give Dem fremdeles kræfter og lykke til at gøre gavn som han det vil, på allerbedste måde. Hvor glædede jeg mig over, da jeg forleden fulgtes med fru Appel³⁴) fra plejehjemsmødet i Bramminge, af hende at høre, at De endnu taler på højskolen og kan give timer der. Det var også det første, jeg foralte Ane, da jeg kom hjem fra mødet. At De endnu med de 86 år bag Dem kan tale til de unge, vidner om, at ungdomssindet lever under de hvide hår. Og sådan skal det jo være. Aldrig blive gammel. Kan De ikke komme til Da-

rum endnu og tale for os her. Vi har endnu en ungdom, der gerne vil høre, og vi vil gerne, at den skal leve med og være vågen både nationalt og kristeligt. Jeg skal komme efter Dem i Bramminge med min lille hvide Hest og køre Dem dertil . . . . Ane er fortiden på Graungård, fordi Maren er syg. Hun har dog telefoneret idag, at de er lidt bedre. De kærligste lyønskninger fra os begge og hjertelige hilsener til hele familien både børn og børnebørn også dem på den anden side havet. Gud holde sin hånd over Dem.

Deres hengivne Ane og Lambert Hansen.

18]

Darum d. 22/11 1917.

Kære pastor Feilberg!

Idag har jeg købt Deres bog »De derovre«, og vi glæder os til at læse den, og vore børn på Graungård skal også holde jul med den. Vi véd jo, at hvad den fortæller, er oplevet af Deres Børn derovre i nybyggerlandet på den anden side det store hav, og ved at læse bogen får vi på en måde lov til at leve med dem i, hvad de har kæmpet og prøvet. De har jo ikke haft det sådan på det jævne, som vi har det herhjemme i vor lille gode fædreland. Ane og jeg har det roligt og stille. Vi har et par flinke tjenestefolk, karl og pige, så vi behøver ikke at tage større part af arbejdet med gården, end vi har lyst til. Det var mere livligt her, da vi havde børnene Hans Peder og Maren herhjemme, men sådan går det vel, at der efterhånden bliver mere stille om os. Vi glædede os meget over de dage, vi tilbragte i Askov under efterårs mødet, og over de besøg, vi ved denne lejlighed aflagde hos Dem og Edel. Tak for Deres venlige gæstfrihed i disse dage.

Vi ønsker nu Dem og Edel en god og glædelig julefest! Med venlig hilsen

Deres hengivne Anna og Lambert Hansen.

19]

Darum d. 5/8 1918.

Kære Dr. phil. Feilberg!

Når De på fødselsdagen imorgen samles med Deres kære, der kommer for at ønske Dem tillykke, og når, som vi kan tænke os, mange gode ønsker strømmer ind til Dem fra nære og fjerne venner og arbejdsfæller, så er der to gamle venner herude i »æ vesten«, der gerne vil være med i vennekredsen med vore bedste ønsker for Dem. Ja, kære gamle ven, modtag også fra Ane og mig et hjærteligt: Tillykke med de 87! Vor herre give Dem kræfter til fremdeles i en række af år at fortsætte Deres arbejde med de ting, De sysler med, og som gennem mange års udholdenhed og stort arbejde har gjort Deres navn kendt langt langt udenfor vort fædrelands grændser. Idag rejser Frederik og hans søn Carl Gunnar³⁵) herfra langs med det store havdige over Vester Vedsted hjem til Askov. Det har glædet os meget, at de har kunnet dvæle en dag over hos os. Vil De hilse dem begge og sige dem tak for besøget. Kunde De ikke have lyst og kræfter til en gang i sommerens løb at gøre en lille tur til Darum. Jeg vilde gerne vise Dem, hvor køn vi har fået vor gamle kirke. Frederik kan måske fortælle Dem lidt derom. Det er særlig vor unge præst, vi kan takke derfor, han [har] havt mod til at gå fra hjem til hjem og få løfte om pengene dertil. I frivillige bidrag har han fået tegnet og tildels betalt ca. 5000 kr. Når De vil komme til Bramminge, skal jeg hente Dem med min lille hest og køre Dem tilbage. Vil De hilse Edel, Andreas og hele familien derovre

på den anden side det store hav, og selv være de hjærtelig hilset fra

Deres hengivne Anna og Lambert Hansen.

20]

Darum 5/8 1920.

Kære pastor Feilberg!

Modtag hermed vore bedste ønsker til Deres 89de fødselsdag imorgen. Gud give Dem fred og aftenstilhed i de dage, der kommer, og kræfter til endnu en stund at forsætte Deres boglige arbejde. Det er nu mange dage siden, De rejste fra os herude i Darum. Den gang var Deres Helbred sådan, at ingen af os troede, at De skulde blive så gammel, men De har dog fået meget udrettet siden. De er en gammel kæmpe. Tak for de gamle dage her i Darum og Tak for dagene, der ligger imellem. Hils Edel og Deres andre Børn, også dem på den anden side det store hav. Ser vi Frederik og Carl Gunnar i ferien? Kærlig Hilsen

Deres hengivne Anna og Lambert Hansen.

21]

Darum d. 22/12 1920.

Kære pastor Feilberg!

Hvor tiden dog går. Det bliver snart en menneskealder, siden De rejste herfra til Askov. Lærer Nielsens og vi mindes Dem ofte i vore samtaler. Deres virksomhed her faldt i vore unge dage og under vor bedste manddomstid. Nu er mange af den slægt, de mænd og kvinder, der den gang stod for styret i gårdene eller skulle til at tage manddomsgerning op, døde. Kun enkelte er tilbage. Og disse står nu nærmest som tilskuere til det travle virksomme liv, der rører sig rundt om dem. Også Nielsens og vi mærker, at vi ikke længere hører til de unge. Da jeg for en tid siden kørte til Brammin-

ge, kom en ung pige til mig i Terpager og bad om at age med. Da hun havde fået sig til sæde i vognen, siger hun: Ja fader sagde til mig: Der kommer gamle Lambert Hansen kørende, ham kan du age med. Det var med en sær, slukøret fornemmelse, jeg modtog denne ligefremme udtalelse om, at jeg var regnet blandt de gamle, hvad jeg nødigt har villet tilstå for mig selv. Nå, der er dog noget fornøjeligt i at tænke tilbage på den tid, vi vare unge og så nu se på, at meget af det gode, der dengang blev begyndt, har der været grøde i. De kom den gang hertil og bragte ikke alene en levende forkyndelse i kirken, hvor en rationalistisk tale hidtil havde lydt, men De blev vi unge en erfaren ven, som vi kunde tale med om alt, både kristeligt og menneskeligt. De udvidede vort syn og højnede vort mod. Hav tak for de dage og for alt godt siden. Frøken Rejnsholm fortalte mig en dag i Ribe, at Ditlevs bygninger var brændte ved lynnedslag. Nu ser vi af Frederiks brev, at han har fået bygget igien. Det må have været et stort tab for ham, da assurancen forslår så lidt i denne dyrtid. Vil De hilse ham og familie, når De skriver til ham. Ane og jeg har det godt og lever vel fornøjede i vort lille hjem i Nørreby, og vi har fuldt op at bestille, så tiden får ikke lov til at blive lang for os. — Med venlige hilsener til Dem og Edel ønsker vi Eder begge en glad og velsignet julefest!

Deres hengivne Anna og Lambert Hansen.

Ved 90 Årsdagen 6. August 1921 var Lambert Hansen i Askov, så fra dette År er der intet Fødselsdagsbrev.

H. F. Feilberg døde 8. Oktober 1921.

NOTER. 1) Edel Feilberg, født $\frac{9}{10}$ 1873, der var ugift, ledede Huset for sin gamle Fader i Askov og værnede om hans Arbejdsfred. 2) Henning Frederik Feilberg (1865-1940), cand. theol., Skolebestyrer i København. Skrev flere Børnebøger, hvis Indhold hyppigt er udarbejdet på Grundlag af Barndoms minder fra Vestjylland. 1899 udsendte han: »Barndomsaar ved Vesterhavet«. 3) Anders Jensen, Præst for Darum-Bramminge 1896-1903. Bramminge blev 1903 udskilt fra Darum. 4) Må være Aarvog for Dansk Kulturhistorie 1900 (red. af Poul Bjerger), hvori findes H. F. Feilbergs Afhandling: Paradisminder og Paradishåb. 5) N. S. Nielsen, Præst for Sneum-Tjæreborg 1888-1918. 6) N. C. C. Tranberg, Præst i Farup 1879-1901. 7) Lambert Hansen staver skiftevis sin Hustrus Fornavn Anna eller Ane. 8) Brevet $\frac{5}{7}$ 1904 er enten forsynet med forkert Dato eller også er det blevet skrevet og afsendt en måned for tidligt. Feilbergs Fødselsdag var jo $\frac{6}{8}$. 9) Peter Berend Feilberg (1835-1925), Landmand, Kulturtekniker, har bl. a. skrevet Arbejder om Strømforhold. 10) I Anledning af Ribe Domkirkes Indvielse efter Restaureringen 1895-1904. 11) J. F. P. Hovgaard, Præst i Bramminge 1903-22. 12) Otto L. E. Rosenstand, Præst i Vester Vedsted 1889-1929. 13) H. F. Feilbergs Værk: Jul I-II udkom 1904. 14) J. M. Kristensen blev 1905 kaldet til Præst for Darum, var her til 1916. 15) S. C. A. Tuxen (1848-1924) var Forstander for Malling Landbrugsskole 1889-1902. 1902-07 var han Forstander for vandrende Landbrugskursus og 1907-16 Forstander for Næsgård. 16) Knud Hansen var Sognerådsformand 1886-89, han var en af Darums førende Mænd i sin Tid. 17) Skolebestyrer H. F. Feilberg. 18) Præsterne i Darum, der omtales i Lambert Hansens Breve, findes der nærmere Oplysninger om i P. J. Niensens Bog: Fra Darum Sogn (1926), 62-73. 19) Giveren var Arvingen efter et afdød Ægtepar, Lambert Kristensen og Hustru (se P. J. Niensens Bog om Darum Sogn, 49). 20) Se P. J. Nielsen, 49. 21) H. F. Feilberg jun.: »Brødrene fra Strandgaard« (1905). Skrev iøvrigt flere Bidrag til Børnebøger og Julehæfter. 22) Peder Jakobi Nielsen, Førstelærer og Kirkesanger i Darum 1873-1919. Har skrevet Bogen: Fra Darum Sogn (1926), med Selvbiografi 22-24. Gift med Karen Laugesen. Fra Ribe Amt 1941, 255-62, do. 1950, 427 f. 23) Laust Moltesen (1865-1950), Dr. phil., Udenrigsminister, blev første Gang valgt som Rigsdagsmand 1909 for Vinderupkredsen. 24) Jens Busk (1845-1908), var Folketingsmand for Ribekredsen 1875-1906. 25) H. F. Feilberg blev 1894 udnævnt til Æresdoktor ved Københavns Universitet. Dokortitlen fik han altså, efter at han var rejst fra Darum. 26) Lambert Hansens Datter Maren blev gift med Gdr. Johannes Moltesen, Søn af Gdr. Klaus Moltesen, Gravengård, Brørup Sogn (se August F. Schmidt: Brørup Sogns Historie, 1949, 144-45). 27) Klevangård ejedes 1903-33 af Laust Fredslund (se Brørup

Sogns Historie, 108). ²⁸⁾ Andreas Nutzhorn Feilberg, f. ^{22/6} 1869. Ditlev Nikolai Feilberg, f. ^{10/4} 1867; gift 1893 med Julie Johanne Mørch. 1890 rejste Ditlev Feilberg til det vestlige Canada. De udvandrede Breve, især Svigerdatterens, syntes Feilberg var værd at lade andre komme til Gode. Så samlede han Uddrag af Brevene i »De derovre« (1912) og »Hjemliv paa Prærien« (1917). De to smukke Bøger er i samlet Udgave ved Sønnen H. F. Feilberg udgivet 1927 under Fællestitlen: »Hjemliv paa Prærien«. ²⁹⁾ Karlslunde, Sogneby i Tune Herred. ³⁰⁾ 1916 købte Johannes Moltesen Gravengård af sin Fader Klaus Moltesen. Johs. Moltesen solgte Gravengård 1940, døde ^{12/8} 1946. ³¹⁾ I Dansk Ungdom ^{29/7} 1916 findes udgivet Feilbergs Tale til den store Ungdomsskare i Askov Kirke. Talen gjorde dybt Indtryk. ³²⁾ Lærer P. J. Nielsen. ³³⁾ Just Th. Nielsen. Blev valgt, var Præst i Darum 1916-22). ³⁴⁾ Ingeborg Appel (1868-1948), Askov Højskole. ³⁵⁾ Carl Gunnar Feilberg (f. ^{22/10} 1894), Professor, Dr. phil. — I Ribe Stiftsmuseums Kunstsamling findes et stort Maleri (af H. Dohm, malt 1915) forestillende et Møde i Ribe Amtsråd. På dette er Lambert Hansen også afbildet. I P. J. Niensens Bog: Fra Darum Sogn (1926), S. 84, findes et Fotografi af Lambert Hansen.
